

SZÖVEG –
SZÁM KATI

SOROZAT –
NŐI SZAKASZ

MULTITASKING

Jó harminc évvel ezelőtti kép: anyu tankönyvírás közben rádiót hallgat, olykor ad pár iránymutatást, hogyan keverjem a sárgabaracklekvárt, fülel, hogy lejárt-e már a mosógép, mert időben meg kell száradnia a ruháknak, hiszen holnap utazunk, apunak pedig telefonon elmagyarázza, hová kell menni az öcsémért a táborba. Apu nem boldogul ilyen egyszerűen és gyorsan a hallás utáni szövegértéssel, mert mint később kiderült, ugatott mellette egy kutya... de végül meglett az öcsém.

◆ Ma már nemektől függetlenül alapkövetelmény, hogy tudjunk egyszerre minimum háromfelé figyelni. Legalábbis, ami az online világot illeti. Tapasztalataim szerint, ha egy munkahelyen négy nő dolgozik egy szobában (mindenféle egyezés a Képmás szerkesztőségi viszonyaival csupán a véletlen műve), úgy ülnek, hogy lássák egymást, az ablakon át a virágzó bokrokat és az időjárást, és fél szemmel az ajtót is, hogy tudják, ki megy el épp a folyósón. Mint golyószórók zakatolnak a billentyűzetek, közben megbeszélik az aktuális olvasói levelet, pályázati felhívást, filmbemutatót vagy Facebook-bejegyzést, Viberen vagy Messengeren átküldik a családnak a tökfőzelék receptjét és a fogorvosi időpontokat, megszervezik a kolléga búcsúajándékát, és figyelmeztetik egymást, hogy a héten kell a barackot eltenni, ja, és holnapig fürdőruha-leértékelés van. A belépő kolléga új frizuráját megdicsérik, alkalomadtán süttivel is megkínálják, és mire visszaér a szobájába, már el is kezdik intézni az ügyet, amiért bejött, miközben megbeszélik, hogy amúgy ma kicsit sápadt.

Ha viszont belépünk egy férfiszobába (ez az otthoni viszonyokra is igaz), a pillanatnyi zavar, amelyet keltünk, szinte belehasít a... csendbe. A pasik úgy szakadnak le a gépekről, mintha lélegeztetőgép volna, és legjobban

esetben is bosszúságukat leplezve pillantanak rád, persze csak az, akit nevében szólítasz. Ha nincs bent a keresett személy, a többiek nem tudják, hol van és mikor ment el, egyáltalán bent volt-e ma (vagy a héten). Mindenképp adj egy kis időt, amíg a megszólított beazonosítja a hozzávetőleges földrajzi koordinátákat és az évtizedet, csak így van esélyed, hogy hanghullámokra bízott mondanivalód tartalma eljusson az agyig, és ott valamelyik rejtett mappa megnyíljon. Azonban ahhoz, hogy ez el is legyen mentve, jobb, ha mindezt megerősíted egy későbbi elektronikus üzenettel vagy post-itre skiccelt folyamatábrával, térképpel. Véletlenül sem érdemes a csevegős módszerhez folyamodni. Míg ugyanis egy nő kollégánál kifejezetten használ a megoldandó problémának, ha egy kedves sztorival vagy érdeklődő kérdéssel érzelmileg motiváljuk, a férfiakat éppen hogy megzavarja egy-egy számára logikátlan témaváltás – lefagy, vagy különböző algoritmusok futtatásával keresni kezdi az összefüggéseket –, ezzel pedig a feladat elvégzésének sikerét is kockáztatjuk.

Szóval, az offline kommunikációban még mindig jól jöhet, ha nem feledkezünk meg a női és férfi specifikumokról, persze mindig szem előtt tartva, hogy akadnak kivételek. ◆